

פרוטוקול מס' 134

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים
יום ג', ב' בחשון תשל"ו-7.10.75, שעה 10.00

נכחו:

חברי הוועדה:
ח. גרוסמן - היו"ר
י. בארי
מ. גז
ל. דיציאן
א. ורדיגר
מ. חריש
מ. ידיד
ח. שמעוני

מוזמנים:
ד"ר מני - האגודה למען מגן דוד אדום
מר טחן - האגודה למען מגן דוד אדום
מר גפני (ויינברגר) - האגודה למען מגן דוד אדום

ד"ר ח. גולדווטר - משרד המשפטים
מר גלוסקא - משרד המשפטים
ד. פלד - מנהל המכס והבלו, האוצר
ד. בר-חיים - מנהל הכנסות המדינה, האוצר
ש. נעמן - היועץ המשפטי של משרד הבריאות

מזכירת הוועדה: ש. כרם

רשמה: צ. ספרן

- סדר היום: (א) דברים לזכרו של ד"ר גדעון מנליס ז"ל.
(ב) חוק מגן דוד אדום (תיקון), תשל"ה-1975.
(ג) הצעת שר המשפטים בדבר חיקון טעות בחוק לתיקון פקודת הרוקחים (מס' 2), תשכ"ד-1964.

אני פותחת את הישיבה.

הינ"ר ח. גרוסמן:

אבקש לקום לזכרו של ד"ר גדעון מנליס.

א. דברים לזכרו של ד"ר גדעון מנליס ז"ל

ארשה לעצמי, בחחילת הישיבה, לומר מספר מלים על הדבר הטראגי שקרה ביום ששי האחרון בחדר המיון שבבית-החולים נהריה. לא פעם אנחנו נזעקים למעשי אלימות במופאות, בלשכות הסוציאליות, בבתי ספר, ואיננו יודעים איך להתמודד עם בעיה זו שפשתה ומחוטבת והגיעה אף עד לרציחתו של רופא בעכו, של רופא בבית-החולים "השרון" ולרציחתם של שלושה אנשים בגלל אי מתן רשיון נהיגה.

עתה נרצח ד"ר גדעון מנליס שהיה ידוע במדינה כלוחם על זכויות הרופאים. היה איש סיג ושיח קשה ואולי ידע מבפנים כי הרופא חשוף כל כך שיש להבטיח את זכות עבודתו הטובה והשקטה.

מדי פעם אומרים לנו: תחוקו חוקים יותר דרסטיים, יותר דראקוניים, שיוחיעו. אני מפקפק ביכולת ההדחפה של חוקים, אבל מול חוסר חרבות חיים, מול התפורצות זעם בלתי הגיוניות, בלתי סבירות, בלתי מוצדקות - והדבר מקבל ממדים המוניים - אנחנו עומדים חסרי אונים. החשובה של כולם לכך היא - חינוך הציבור, אבל איננו יודעים איך עושים זאת. אני משער שצטרך לתת את הדעת לנושא ולקבוע עם כלי החקירה את החגובה.

מאד קוויחי שהאיש שביצע את המעשה אינו שפוי בדעתו, כי איך יכול להיות שאדם שפוי בדעתו יעשה כמעשה הזה? מסתבר שהידיעה שהיה מאושפז בבית החולים לחולי נפש ב"מדע" איננה נכונה.

אציע לוועדה לקיים ישיבה מיוחדת בהשתתפות אנשים מומחים לענין זה של התנהגות האדם, כדי שנוכל אולי לתרום את חלקנו הקטן ולצאת אחר לציבור. ואם מישהו יציע חקיקה, זכותו של כל חבר-כנסת להציע זאת.

בצער רב וגם בזעם אני מדברת על מותו של ד"ר גדעון מנליס, שכולנו הכרנו אותו, ושאני אולי הכרתי אותו קצת יותר מקרוב כשכך. אני מקווה שהרופאים יתגברו על הקושי הנפשי להמשיך בעבודתם ובחפקודם. אני משער שלא יהיה רופא אחד שישקול מחדש את רצונו לשרת את הציבור בעקבות המאורע האיום.

ב. חוק מגן דוד אדום (תיקון), תשל"ה-1975

כדי לחזק את הדברים שאמרנו ביחס למכס ביישיבה הקודמת אני רוצה לקרוא כמה פיסקות מעותק מכתב מקורי של הצלב האדום שנשלח למגן דוד אדום ובו מפורטים עקרונות הצלב האדום: "המדינות החתומות על אמנת ג'נבה בענין הצלב האדום נדרשות להעניק באמצעות החוק את הזכויות הרבות ביותר לחברות הצלב האדום. דוגמה: פטור ממסים ומכל צורה מיסוי כלשהי, דואר, טלגרף וכל מכס." פיסקה אחרת: "הקלות מיוחדות, כמו פטור ממכס על כל משלוחי הסיוע של הצלב האדום". והלאה: "ועידת הצלב האדום קובעת כי על מנת שחברה לאומית תהיה חברה בצלב האדום כנ"ל, על ממשלתה להכיר בה חחילה".

לפנינו שתי הצעות: הצעת החוק המקורית שהגשתי ושעברה את הקריאה הטרומית והצעת מגן דוד אדום. אבקש ממך גולדווטר להסביר את עמדת משרד המשפטים לגבי הצעות.

ד"ר ח. גולדווטר:
לא היינו ערים לקיום אפשרות אלטרנטיבית להצעתך, אבל הצעתך - בשינויים קלים של נוסח - נראית לנו יותר.

מנוסח הצעתך לא ברור לנו אם ההוראה בדבר הצורך להוכיח ש"אין מייצרים כמותם בישראל או שאין ניחן להשיגם בישראל בכמות הנדרשת" מתייחסת לשתי ההוראות הקודמות - כלומר, גם לצרכי רפואה שנחקבלו בתרומה וגם לאלה שיובאו לישראל - או שהיא מתייחסת רק לצרכי רפואה שמגן דוד אדום ייבאה לישראל.

ל. דיציאן:

הכוונה היחה ליבוא בלבד.

ד"ר ח. גולדווטר:

יוא מכך שהחלומות אינן מוגבלות בצורה זו.

הינ"ר ח. גרוסמן:

נכון.

ד"ר ח. גולדוטר:

לגבי סעיף 2: אין זה נהוג.

ב. באר:

יש הבדל מהותי בין שתי ההצעות. לי אישית נראית הצעת מגן דוד אדום, כי כוונת הצעתם היא שיהיו פטורים מכל וכל לא רק ממכס ומבלו אלא מכל חשלום חובה שחל. נניח שבמחסן מגן דוד אדום נמצאות חרופות שנרכשו מאת יצרנים מקומיים או נחרמו על ידם ומחר מחליטה הממשלה להטיל חשלום חובה גם על מלאי של חרופות. אומרת אגודת מגן דוד אדום: אנחנו רוצים להיות פטורים מכך. כאגודה שאיננה למטרות רווחים איננו רוצים שום עסק עם מסים מכל סוג שהוא. בנקודה זו הצעתם רחבה מהצעת היושבת-ראש. דבר נוסף: בהצעת היושבת-ראש מדובר רק בתרומות שניתנו מחוץ-לארץ. טוענת האגודה: מדוע עלי לשלם מסים על חרומות שניתנו בארץ? אין ספק איפוא שההצעה שהוגשה על ידי מגן דוד אדום היא הרבה יותר גורפת והכוונה באמת שכל מצרך המשמש את האגודה לאחת המטרות הנקובות בחוק יהיה פטור מכל מס. הצעתי האישית היא להעתיק להצעת האגודה.

מ. ידיד:

גם לי נראה שהצעת מגן דוד אדום יותר כוללת ועונה על כל הצרכים, במיוחד לאור מה שנאמר באמנת הצלב האדום הבינ-לאומי המחייבת פטור ממס. כדי להימנע מלהיכנס לנזיכוח ולהדיינות מחי ניתן להשיג חרופה בארץ ומחי לא ואילו דברים יש להם קשר ישיר עם שירות מגן דוד אדום ואילו לא, נראה לי שטוב נעשה אם נענה להצעת מגן דוד אדום.

ל. דיציאן:

אני חושב שהסעיף הראשון בהצעת מגן דוד אדום אינו כולל. דוגמה פשוטה: המסים השונים החלים על חרופות וצרכי רפואה מוטלים לא על מגן דוד אדום אלא על היצרן. כפי שהסעיף מנוסח מגן דוד אדום אינה משלמת את המס, אבל היצרן משלם את המס ולכן יהיה עליה לשלם עבור המוצרים יחד עם המס. אין שום הוראה שמגן דוד אדום רשאי לקבל החזר חשלום המס, שבמקרים רבים יכול להגיע לסכום די גדול. אם אנחנו רוצים באמת להגיע לשחרור המצרכים ממס ומכל מיני חשלומי חובה שצרכים לשלם עם המחיר ליצרן או ליבואן, עלינו לתת את הדעת לשאלה אם מגן דוד אדום תהיה רשאי לקבל החזר מס או לא.

הינו"ר ח. גרוסמן:

"תפסת מרובה, לא תפסת". לי נראה שאם מייצרים בארץ חרופות וכולם משלמים עליהן מסים, גם מגן דוד אדום צריכה לשלם. מס בארץ אינו דומה למכס על חרומה של דבר שלא ניתן לרכוש אותו בארץ. לא הייתי מציעה שנסתכן יחד על המידה, ועם כל ההבנה שיש לי להצעת מגן דוד אדום נראה לי שדבר זה עלול להכשיל גם אותם, כי אז יהיו עליהם לחצים שיורכשו מוצרים גם בשביל אחרים.

ל. דיציאן:

מכך אפשר להימנע על ידי הוספת המלה "שירות" לסעיף הראשון שבהצעתם, שאז ייאמר: "האגודה פטורה מחשלום כל מס, מכס וחשלומי חובה אחרים על כל מצרך המשמש שירות אח האגודה".

ד. פלד:

דבר ראשון: קיבלתי את אישור שר האוצר וברכתו להצעת היושבת-ראש ואנחנו מצרפים לכך גם את ברכתנו.

מ. ידיד:

ביחס להצעת מגן דוד אדום: הצעה זו היא רחבה מדי והדבר עלול להיות אחד הנושאים הראשונים לדפורמה שנצטרך לעשות במסים עקיפים. איננו זקוקים להרבה דפורמות במסים עקיפים, כי אנחנו עומדים על המשמר, אבל אם לא נעמוד על המשמר ונפגע לפי הצעת מגן דוד אדום, נצטרך לעשות דפורמה ולשחוט "פרוה קדושה".

ד. פלד:

אסביר חחילה מה זו חרומה ומתנה מבחינתנו. בדרך כלל אין אפשרות לפטור מחנות ממס. איננו יכולים לטפל בצורה אינדיבידואלית בכל מקרה ולכן עלינו לקבוע נהגים כלליים.

מ. גז:

אינן יכול להשוות מתנה שאדם פרטי מקבל לתרומה שניתנת לגוף כמו מגן דוד אדום.

ד. פלד:

עד עכשיו התנגדנו להכניס לחוק את ענין המתנות. כולנו זוכרים עדיין את השנים הראשונות של המדינה כשהיה מחסור במוצרים ורבים קיבלו מתנות מחוץ-לארץ, שחלקן היא "בונה-פידה", וחלקן - העברה מטבע. אני יכול להצביע על רשימת אנשים חשובים שקיבלו לפני עשרים שנה מכוניות כמתנות וזה היה חמורה דולרים שנשלחו לחוץ-לארץ, אבל אין אפשר להוכיח? לכן אאלמנט של מתנות איננו

ד. פלד:

קיים בחתיקת המכס. אני חייב להוסיף בצער שגם עכשיו יש לנו בעיות עם מוסדות מסויימים המנפחים את היצוא כדי לקבל חמריצי יחר, כסף זר זורם ואין לנו שליטה. אנחנו יכולים להתייחס אל מקרה זה כמקרה נדיר, אבל אם הוא ישמש תקדים ועוד מוסד ירצה, לא נוכל להבחין בין מוסדות שמנצלים זאת לרעה ובין מוסדות שאינם מנצלים זאת לרעה. כאמור, השר נחן אח ברכתו ואנחנו מצופים לכך את ברכתנו ואנחנו מקבלים שבמקרה שמגן דוד אדום מקבלת מחנה זה "בונה-פידה" ולא העברה כספים.

לגבי מסים מקומיים: יש לנו כוונה מפורשת שכאשר יהיה מס ערך מוסף, לא יהיו כל יוצאים מן הכלל לגבי פטור. יהיו מלכ"רים שאין להם רווח, שיצטרכו לשלם בצורה מסויימת, אבל גם משרדי ממשלה, גם מוסדות ממשלתיים וגם אוניברסיטאות ישלמו, וגם מגן דוד אדום תצטרך לשלם. אם נפטור את מגן דוד אדום ממסים מקומיים לא יהיה הפטור בר-חוקף, כי בחוק מס ערך מוסף יהיה כתוב שכל פטור שניתן עד לחחילתו של החוק בטל.

ל. דיציאן:

דיברתי על מס קניה לא על מס ערך מוסף.

ד. פלד:

על חרופות אין מס קניה. על ארונות - יש.

מצאנו שהנוסח המוצע של היושבת-ראש לוקה בכמה דברים שצריך לחקן. המונח "צרכי רפואה" אינו ברור לגמרי ואנחנו מציעים לכתוב במקומו: "חרופות, ציוד רפואי ואמבולנסים המשמשים לפעולות האגודה".

מ. גז:

האם מכשירים נכללים בציוד רפואי?

ד. פלד:

אם מדובר במכשירים שהם חלק מהאמבולנס, דינם כדין אמבולנס, אבל מכשירי קשר, למשל,

אינם נכללים בצרכי רפואה.

מ. ידיד:

ואם מקבלים מכשיר קשר שהוא חיוני לפעולת מגן דוד אדום ולא דווקא באמבולנס?

היו"ר ח. גרוסמן:

אפשר להוסיף: "מכשירים לצורך רפואי".

ד. פלד:

לדעתנו העניין של "אם אין מייצרים כמות בישראל או שאין ניתן להשיגם בישראל בכמות נדרשת" דורש אישור של מנכ"ל המשרד הממשלתי הנוגע בדבר - משרד הבריאות או משרד המסחר והתעשייה - ולא את אישורו של המכס. אנחנו, כמכס, איננו יכולים לאשר את דבר מיוצר בארץ או לא או אם הוא מיוצר בכמות מספקת. לכן אנחנו מציעים להוסיף: "אם אישור מראש מנכ"ל המשרד הממשלתי הנוגע בדבר כי הטובין אינם מיוצרים בישראל או שלא ניתן להשיגם בישראל בכמות נדרשת".

ד"ר מני:

מגן דוד אדום חטאה בכך שלא דאגה לתיקון החוק מ-1950, אבל פשוט לא הבנו את משמעות דמותה של מגן דוד אדום בעניין כולו. מגן דוד אדום היא גוף ציבורי, הפועל באופן וולונטרי בחוקף חוק שעליו ממונה שר הבריאות. גם מבקר המדינה יכול לבקר גוף זה מחי שהוא רוצה ואנחנו מבוקרים יותר מאשר מוסדות וגופים ממשלתיים. וכשאנחנו הולכים לייבא, איננו מייבאים דברים שמוכרים אותם בבוטיקים, אלא דברים שנחוצים לפעילותנו. היינו צריכים לשלם מכס על ניידות דם שנשלחו אלינו על ידי צופח, כי הניידות האלה לא ענו על ההגדרה של אמבולנס כפי שהיא מופיעה בחוק. לאור מה שכתוב באמנת ג'נבה, לאור זה שבספטמבר אנחנו מחתילים במאבק כללי על כניסה לצלב האדום הבין-לאומי, אסור לנו יותר להרשות למדינה לשבת על הגדר במה שקשור למגן דוד אדום. יש מספיק אסמכתות שמגן דוד אדום הוא גוף שאין דומה לו בארץ. יש לו גופים מקבילים בכל העולם ואפשר ללמוד כיצד נוהגות ממשלות אחרות בגופים אלה. אנחנו לא פחות טובים מהצלב האדום הצרפתי, הבריטי או האמריקני.

היו"ר ח. גרוסמן:

כאשר ראיחם את נוסח הצעתי הייתם מרוצים ממנו.

ד"ר מני:

לאחר ששמענו את ההשגות בישיבה הראשונה ובהתאם למה שהבנו מחברי-הכנסת הגענו למסקנה שהחוק צריך להיות יותר כולל. ניתן לבדוק בקלות שמעולם לא ביקשנו הקצבת מטבע זר לרכישת דברים בחוץ-לארץ. כל מה שהגיע מחוץ-לארץ הגיע במסגרת

ד"ר מני:

חרומות. מדי פעם בפעם כאשר המדינה נמצאת במצב של מלחמה, טרום-מלחמה או לאחר מלחמה, אנחנו מקבלים בדרך כלל מחנות מאגודות צלב אחרות. כשאנחנו זקוקים לאמבולנסים, אנחנו מודיעים לידידינו בארצות-הברית, בדרום אפריקה ובבריטניה שישלחו לנו אמבולנסים, וכך הדבר גם לגבי חבובות וכסף. הבעיה של העברת כספים איננה קיימת אצל מגן דוד אדום. אנחנו יכולים להעביר מליוני דולרים מדי שנה ואנחנו עושים זאת. העובדה היא שאנחנו מתקיימים על תקציב של 80 מליון, כשחרומת המדינה היא בסך הכל 1,4 מליון. השנה, לאחר שושומים של 3 מליון מתוך דרישה ל-11 מליון, קרוב לוודאי שנחפשו על 6 מליון, וזאת מתוך 80 מליון.

אני חולק בחוקף על ההשוואה שלנו עם אוניברסיטאות ואפילו עם בתי-חולים. כשלאוניברסיטה חסר תקציב, יש לה כתובת. כך גם לגבי בתי-חולים. מגן דוד אדום צריכה לחזור על הפתחים, בין אם פה בארץ ובין אם בחוץ-לארץ. האם על העול הזה צריך להוסיף גם את העול הלא מוצדק שהוא תולדה של הזנחה שלנו ואולי גם של הגופים המחוקקים במדינה?

היו"ר ח. גרוסמן: מה לא מספק אתכם בהצעה גופה? האם הנושא של רכישה דברים בארץ?

ד"ר מני: לא מפריע לי מס קניה, גם לא מס ערך מוסף. מפריעה לי חובת ההוכחה המוטלת על מגן דוד אדום לגבי דברים שלא ניתן לרכוש אותם בארץ. יוצא שבמקום לחזור על הפתחים לצורך אחד, נצטרך לחזור גם על פתחי המנהלים הכלליים של המשרדים הנוגעים בדבר.

ל. דיציאן: האם יש לכם נוסח של שחרור במדינות אחרות כמו צרפת, אנגליה, ארצות-הברית? הלא עליהם לחוקק חוקים דומים בהתאם לאמנת ג'נבה.

ד"ר מני: אין לנו שום נוסח.

הבעיה היא פשוטה: הרבה יותר קל למגן דוד אדום לבקש מכל ידידיה בחוץ-לארץ לא לשלוח לה דבר וחצי דבר, אלא להעביר את הכל לצלב האדום הלאומי שלהם, שיעביר את הדברים לצלב האדום הבין-לאומי, והוא יטיס את הדברים ארצה. הדברים יוצאים אז בלוד ללא מכס ואפילו ללא שפוחתים את החבילות. אבל תהיה זו פחיתות כבוד למגן דוד אדום לנקוט באמצעים כאלה. אני מבקש להחנער מן המושגים שהיו קיימים עד כה על מוסד זה שנקרא מגן דוד אדום. אנחנו לא צריכים עוד פיצוץ בכיכר ציון כדי להוכיח מי אנחנו.

מ. גפני (ויינברגר): שמעתי את הוויכוח ואני מתפלא על הוויכוח ששמעתי כאן. איפה אני ועל מה הוויכוח?

קר בוסה שבמקום להסכים מיד לכך שמגן דוד אדום לא תשלם דבר, כשיש לנו אגודה כמו מגן דוד אדום שלה אנחנו חייבים כל כך הרבה, עורכים את הוויכוח הזה. אני מבין שהשוו כאן את החרומות והמתנות למתנות ששולחים לחתונה או לבד-מצווה, אבל אנחנו שולחים את האמבולנסים לצרכי האנשים בישראל וזה חשוב יותר ממחנה. מה הרע בזה? מה שבונים באוניברסיטת תל-אביב, בונים בשביל הישראלים, לא בשביל האמריקנים, והדבר צריך לעלות 7 מליון. בחודש הבא עלי לנסוע לארצות-הברית כדי לגייס 7 מליון, ומה אגיד שם? אם פוּפ' מני יגיד שהוא צריך 100 אמבולנסים, נשלח, אבל האם על כך צריך לשלם מכס?

היו"ר ח. גרוסמן: הוויכוח נגמר וברור שאמבולנסים ישחררו ממכס.

מ. גפני (ויינברגר): אני מתפלא שאנחנו נחקלים בהתנגדות אפילו בממשלה כאשר עליהם להיות מאושרים שאנשים באנגליה, בדרום אפריקה ובארצות-הברית מוכנים לעשות זאת למען ישראל. אני מבקש מכם - לא מבקש מכם, אלא דורש מכם - כיהודי אל יהודים לא לשכוח זאת.

היו"ר ח. גרוסמן: אנחנו לא מנסים לשכנע עכשיו אחד את השני. לשם מה יזמנו את החיקון לחוק אם לא כדי לשחרר את מגן דוד אדום ממכסים מיותרים? עלינו לדון באופן ענייני בהצעות שהוגשו.

ד"ר מני: שני דברים מפריעים לנו בנוסח ההצעה שלך: המושג "צרכי רפואה", משום שגם מכשירי קשר, למשל, נחוצים לצרכים הספציפיים של מגן דוד אדום, גם אם הם משמשים מוסדות אחרים; וחובת ההוכחה המוטלת עלינו לגבי מוצרים שלא מייצרים בישראל או שמייצרים בכמות שאינה מספקת.

ח. שמעוני:

גם אם תשב הוועדה וחשוב בכל הכיוונים
עדיין ישארו לאקונות לגבי הפירוט של
צרכי הרפואה. לכן אני מציע שענין צרכי הרפואה והציוד הרפואי יוחקן
בתקנות על ידי שר הבריאות ומדי פעם אפשר יהיה לשנות את הרכיבים הראשונה
שתקבל עם קבלת החוק.

היו"ר ח. גרוסמן:

אפשר לכתוב: "ציוד רפואי כמפורט בתקנות".
"כמפורט בטבלה ששר הבריאות רשאי לשנות בתקנות
מפעם לפעם".

ל. דיציאן:

גם את הרכיבים הראשונה יחקין השר בתקנות.

ח. שמעוני:

ד"ר מני:

לחבר-הכנסת שינמן: אנחנו בוודאי נשמח אם
הצעתנו תתקבל, כי ההצעה שלנו כוללת גם ובאה
לפטור אותנו ממס על כל הדברים שאנחנו עושים ועושים אותם "בונה-פידה".
נראה לי שאנחנו יכולים לסיים ענינים עם מר פלד עצמו ואיננו זקוקים למנהלים
הכלליים של המשדד הנוגעים בדבר.

בקשר לחומרים שאינם רפואיים מובהקים אנחנו
מבקשים שיורשה לנו להחזיק מחסן ערובה שבו נחזיק את כל אותם חומרים כמו
שמיכוח ועוד.

היו"ר ח. גרוסמן:

זה לא קשור בחוק. תסכימו ביניכם.

ד. פלד:

אני מזדהה עם ד"ר מני שאם נכניס את שר
הבריאות, ירצה גם שר האוצר להיות בענין

ואז לא התקדמנו.

לגבי ההרכב שינסח את צרכי הרפואה: המונחים
צריכים להיות מנוסחים לפי המונחים של תעריפי המכס ולכן צריך להיות
גם איש מכס בהרכב. גם לי נראה שטוב יותר אם נשב וננסח משהו שישביע גם
את רצון מגן דוד אדום וגם יהיה בר-ביצוע ופחות מסוכן מבחינתנו. זה עדיף
על תקנות ורשימות שרק יסבכו אותנו.

י. בארי:

כל הגדרה וכל מינוח אינם יכולים לחזות הכל
מראש ויכול להתברר אחר כך ששכחו פריט זה או
אחר. לכן נראית לי הצעה החיקון של מגן דוד אדום, שכוונתה בוודאי: כל מצרך
המשמש את מטרת האגודה יהיה פטור ממס. הוויכוח היחיד שיכול להתעורר הוא
אם מצרך מסוים משמש את מטרת האגודה או לא.

היו"ר ח. גרוסמן:

אבל המטרות של האגודה מאד כלליות ואינן
מפורטות ואותו ויכוח לגבי מכשירי קשר
יכול להיות גם לגבי ציוד של מגן דוד אדום.

י. בארי:

האם יכולים להגיד ששמיכות אינן משמשות
למילוי מטרת האגודה?

ח. שמעוני:

אל תשכח שישנו גם סעיף קטן (ד) שהוא בבחינת
נעלם גדול.

מ. גז:

אני מבדחת על הצעה ד"ר מני, שחוזקה על ידי
מר פלד, שישבו וידונו על כך ביניהם.

היו"ר ח. גרוסמן:

לא בלעדינו.

בפנינו שלוש אפשרויות: (1) לקבל את הצעה מגן
דוד אדום; (2) לקבל את הצעה ולנסח בצורה יותר מדוקדקת - על ידי צוות
של חברי הוועדה, אנשי מגן דוד אדום, מר פלד ומר גולדווסר - את צרכי הרפואה;
(3) לפרט את צרכי הרפואה בתקנות שיחקין שר הבריאות. נצטרך להצביע.

מ. ידיד:

בשלב זה מוקדם אולי להצביע. נמחין עד שיישב
הצוות ויביא לנו הצעה ואז נצביע. ייתכן שיביאו
בפנינו דבר מסוים.

היו"ר ח. גרוסמן:

אבל חבר-הכנסת בארי עומד על הצעתו ולכן צריך
להצביע.

מ. ידיד:
אני מבקש מאד לא להצביע את הצעת מגן דוד אדום שאימץ חבר-הכנסת בארי ושגם אני חמכתי בה. ייתכן מאד שלישיבה הבאה יביאו נוסח מסוכם על דעת מגן דוד אדום, אנשי האוצר ומשרד המשפטים, ואז אם יעמוד חבר-הכנסת בארי על דעתו יהיו בפנינו שתי הצעות.

היו"ר ח. גרוסמן:
יש שתי אפשרויות: או לראות את הצעת מגן דוד אדום כ"כזה ראה וקדש", או לנסות לגשר בין שתי הצעות. אני מצדדח באפשרות השניה, אבל אם משהו עומד על "כזה ראה וקדש" אי אפשר לומר שנלך להדיין.

ה. שמעוני:
זאת בתנאי שחבר-הכנסת בארי יאמר שגם אם אנשי מגן דוד אדום יסכימו להתפשר הוא נשאר בדעתו.

מ. ידיד:
אני רוצה לבחור בין שתי ההצעות: הצעת הפשרה והצעת מגן דוד אדום, ולשם כך אני מבקש לדחות את ההצבעה.

מ. חריש:
יש הבדל אחד בין הצעת היושבת-ראש לבין הצעת חבר-הכנסת ידיד: הצעת היושבת-ראש אומרת שיש להצביע על אחת משלוש דרכי פתרון: או להצביע על הצעת חבר-הכנסת בארי, או להסמיך שניים מחברי הוועדה לסיים את העניין או לקבוע את צרכי הרפואה בחקנות. הצעתו של חבר-הכנסת ידיד היא הצעת ביניים האומרת שיש לעשות נסיון של הידברות ולהחזיר את הנושא לוועדה. אני תומך בהצעה זו, כי היום ואיחי פעם ראשונה את הצעת מגן דוד אדום ואני רוצה לבדוק את השלכותיה. אם חובא אלינו הצעה מוסכמת על אנשי מגן דוד אדום ואנשי המכס אני חושב שאפילו חבר-הכנסת בארי יסכים לשקול שיקול שני. אם לא, תהיינה שתי הצעות.

היו"ר ח. גרוסמן:
אני מציעה את ההרכב הבא: חבר-הכנסת בארי ואני מטעם הוועדה; שני נציגים של מגן דוד אדום; מר גולדווסר ומר פלד.

אם ההצעה שיביאו תהיה מוסכמת, תהיה ההצבעה בוועדה פורמלית; אם לא תהיה מוסכמת, תהיה הצבעה לגופה בלי דיונים נוספים.
מ. גפני(ויינברגר):
זה לא בסדר. אינני מבין מדוע לא חקבל הוועדה החלטה מיידית.

היו"ר ח. גרוסמן:
זהו סדר העבודה של הכנסת. החלטנו בחיוב ומה שהוחלט הוא מעל ומעבר להחלטת הכנסת בקריאה הטורמית. אנחנו רוצים שהחוק יהיה גם טוב וגם בר-ביצוע.

ד"ר מני:
הגשנו את הצעתנו מכיוון שהצעתך לא נראתה לנו מספיק גורפת. מאחר שמסתמנת אפשרות להצעה שחקבל על דעת כל הצדדים, אני מוכן לבחון מחדש, יחד עם מר פלד, את הצעתנו. אני מודה לחברי הכנסת, ואם בתום הישיבה הגענו לדבר כזה, עשינו עבודה מצויינת.

ג. הצעת שר המשפטים בדבר תיקון טעות בזוק לתיקון פקודת הרוקחים (מס' 2), תשכ"ד-1964

היו"ר ח. גרוסמן:
מסתבר שבפקודת הרוקחים, בתיקון מס' 2 משנת תשכ"ד-1964 חלה טעות בסעיף 45 ונכתב בו "42" במקום "42א" באזכור הסעיפים.

ש. נעמן:
גם לנו וגם למשרד המשפטים חשש שהטעות בנוסח שיצאה מלפני הוועדה ב-1964 אינה טעות דפוס של הבחור הזעזעו, אלא טעות שנבעה מכך שלא שמנו לה לב. בפקודת סדרי השלטון והמשפט נקבע שטעות דפוס גרידא יכול משרד המשפטים לחקן, אבל אם יש טעות נוסח שיצאה מלפני הוועדה, אפשר לחקן אותה רק על ידי החזרתה לוועדה.

ל. דיציאן:
אם לא מדובר בתיקון טעות דפוס, צריך התיקון לעבור קריאה ראשונה במליאה.

היו"ר ח. גרוסמן:
אם מדובר בטעות דפוס, אישור הוועדה נתון לכם לחקן את הטעות; אם זו לא טעות דפוס עליכם להביא את התיקון למליאת הכנסת.

ש. נעמן:
אני מוכן לבדוק את הדבר עם משרד המשפטים.